

BANY-B-025

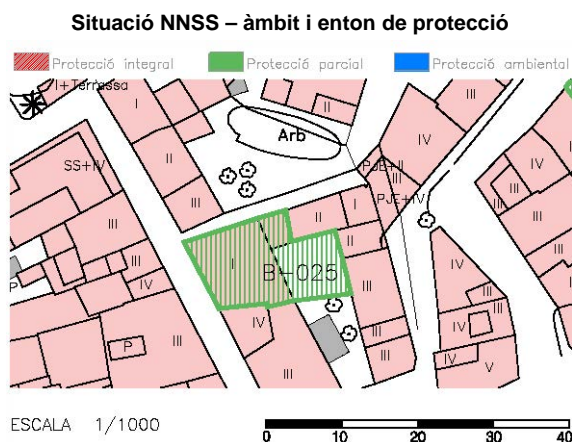
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cas ses Monges
Codi	BANY-B-025
Tipologia	Convent
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Font, 6 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458287 Y: 4393184
Altitud	105 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8333501DD5183S0001MR



DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Antic convent de monges, ara habitatge familiar alineat entre mitgeres en un lateral i fent cap de cantó a l'altre, construït amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de tres plantes a la façana principal i de 4 plantes a la posterior i lateral, amb coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis.

FAÇANA. Principal. Orientació: sud-oest. Parament de marès arrebossat i pintat de blanc. De tres cossos, amb línia d'imposta repujada. Els vans, tots de llinda i emmarcament repujat, es disposen en simetria respecte de l'eix central de façana i entre ells, en el segon i tercer cos. Acaba la façana amb un voladís de pedra maresa. Al primer cos, a la planta baixa, a la dreta de l'eix central, portal forà de llinda, amb brancals de pedra viva local (calcària); el dintell presenta un medalló de fang amb la figura central desapareguda i amb la inscripció: BENDECIRE ESTA CASA / AÑO 1901; es troba en mal estat. Al centre de la façana, una finestra petita de llinda, i a l'extrem esquerra una finestra balconera amb brancals de pedra viva local (calcària); antigament fou portal forà. Al segon i tercer cos de façana, separats per una línia d'imposta, s'obrin en simetria tres finestres rectangulars de llinda, de dimensions més reduïdes en el cos superior. Lateral. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta ampla de ciment a nivell de pedra. Alçada composta per quatre plantes. A la planta baixa, d'esquerra a dreta, portal forà de llinda,

finestra de llinda i restes de presència d'una finestra cegada pel desnivell de carrer esglaonat. Al primer pis, dues finestres rectangulars de llinda i finestra cegada. La tercera planta presenta tres finestres rectangulars de llinda simètriques entre elles. A la quarta planta, al porxo, no hi ha presència de vans. Posterior. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta ampla de ciment mallorquí a nivell de pedra, excepte al cos superior que es troba arrebossat de ciment. Composta per 4 plantes d'alçada. La planta baixa se situa al mateix nivell que el pati posterior, presenta un portal de llinda. Al segon cos, s'hi obrin tres finestres i un portal de llinda que dona accés a un terrat. Al tercer cos s'obrin tres finestres, una de les quals és balconera. El cos superior, a la planta del porxo, presenta quatre finestres amb arc rodó, simètriques.

PATI. A la part posterior, hi ha un pati amb cisterna i trespol de pedres rogenques secundàries, amb junta repujada.

INTERIOR. La coberta dels pisos és de llenyam escairat.

Cronologia	Contemporani 1901
Criteris datació	Referències documentals. Referència directa. Estructures
Classificació general	Arquitectura religiosa
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Religiosa
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoría	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

L'any 1885 el vicari de Banyalbufar Albert Cirer sol·licità permís a l'Ajuntament per instal·lar una comunitat de Germanes Agustines a la vila "para mayor seguridad de la instrucción moral y religiosa de esta villa y para proveer con mayor energia a las necesidades perentorias de estos habitantes cuando estos se vean sujetos a graves enfermedades". Les germanes arribaren dia 12 de març d'aquell mateix any i foren rebudes solemnement per l'Ajuntament i amb mostres d'alegria per part del poble. Acabat l'ofici, les tres germanes fundadores foren acompanyades a la casa de Can Pere Borguny, al carrer de l'Amargura, que pimerament havien d'habitar. L'Ajuntament habilità un local propi a la plaça perquè les monges poguessin atendre l'ensenyança dels prop de 70 nines que hi havia al poble. Al cap d'uns anys les monges es traslladaren a una casa situada al carrer constituït, vora l'Era des Fossar, fins que el 3 de març de 1903 les autoritats civils compraren un solar al carrer Font a Antònia Vives Picornell, propietària de la finca anomenada Can Sec. En aquest solar s'hi edificà el convent i les sales de classe per a l'ensenyança gràcies a l'esforç de tot el poble. Les obres foren acabades l'any 1904 i el convent fou beneït amb l'assistència de les autoritats civils i religioses locals i de tot el poble.

Les monges es dedicaren a l'ensenyança de nins i nines (fins a 6 anys) i a l'ensenyança primària de les nines. Una part important de l'educació era l'aprenentatge de feines com brodar o fer randa. D'aquí ve la dita popular "d'anar a costura" com a sinònim d'anar a escola.

Encara avui es recorda al poble les actuacions de les monges durant l'epidèmia del grip (1918) de cura i assistència dels malalts del poble. Així mateix també és present l'intent, durant el final de la II República (1936), de l'inspector Miquel Sunyer de voler clausurar l'escola de les

BANY-B-025

monges .

Banyalbufar va contar amb els serveis de les monges fins a gairebé 73 anys, fins el 1958 quan es tancà definitivament el convent i es va vendre a un particular.

BIBLIOGRAFIA

Albertí 1996: 31

Valero & Albertí 2000: 62-64

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació

II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica

Causes del deteriorament

Obres privades

Defectes de conservació

Erosió

Perills eventuais

Revestiments

Treballs realitzats

Alteració de la fesomia original.

Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 1 NNSS.

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Docent, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Religios, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Pati.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments, proteccions solars, encintats estuc brancals i llindes obertures, canals i baixants de pluvials

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES